

**[Løje.]**

være med til at bære de stærkt stigende Produktionsomkostninger, ogsaa for de Varer, som de ikke faar højere Priser for, hvor Priserne tværtimod i Øjeblikket er vigende, og det er naturligvis en yderst alvorlig Sag.

Jeg vil derfor henstille til dem, der har med disse Spørgsmaal at gøre, og bl. a. ogsaa til dem, der paa Landarbejdernes Vegne forhandler om disse Spørgsmaal, at de udviser et vist Maadehold ved Fremsettelsen af deres Krav. Man tør vel desværre ikke nære noget særlig lyst Haab om, at de vil tage ret meget Hensyn til denne Henstilling, ikke engang selv om det bliver sagt, at det dog egentlig er i Arbejdernes velforstaaede Interesse, at der bliver udvist et vist Maadehold i Kravene om højere Arbejdsvederlag, saa at Prisskruen ikke helt skal gaa over Gevind. Men jeg haaber, at Handelsministeren, selv om den højtærede Minister ikke har noget direkte med disse Forhold at gøre, selv om de egentlig ikke direkte vedrører det, vi her behandler, vil følge Sagen med Opmærksomhed. Det kunde dog være, at en bestemt Meningstilkendegivelse fra den højtærede Minister over for sine Venner og Partifæller i Landarbejderforbundets Ledelse paa et vist Tidspunkt kunde have sin Betydning.

Jeg skal i øvrigt ikke sige mere om dette Spørgsmaal. Jeg har kun fundet Anledning til at henlede Opmærksomheden paa denne vigtige Side af Sagen, de Omkostninger, der er forbundet med Dyrkningen, og derudover vil jeg kun tilsige mit Partis Medvirken til Lovforslagets hurtige Gennemførelse. Vi er jo allerede langt fremme i Tiden, Dyrkerne venter med Spænding paa at faa Besked om, hvordan det gaar herinde, og derfor synes jeg, at det er nødvendigt, at vi hurtigst muligt faar gjort Lovforslaget færdigt, saa at Dyrkerne kan faa at vide, hvordan det ligger, og tage deres Bestemmelser derefter.

**Grønning:** Paa Det konservative Folkepartis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag om en midlertidig Sukkerordning til det høje Tings velvillige Behandling. Tiden til Saaningen er, som allerede nævnt af det ærede Medlem Hr. Løje, inde, og vi for vort Vedkommende skal derfor ikke stille Krav om Udvalgsbehandling. Forslaget slutter sig nær til det foregaaende Aars Lov, hvis Prisgrundlag er bibeholdt, idet Forhøjelsen af Roeprisen med 10 Øre pr. Dobbeltcentner, fra 2 Kr. 10 Øre til 2 Kr. 20 Øre, kun kan betragtes som en

à jour-Føring af den hidtidige Pris. I Overensstemmelse hermed og tillige som Følge af stigende Fabrikationsomkostninger foreslaas Fabrikkerne Melisnotering forhøjet med 1 Øre, fra 35 Øre til 36 Øre pr. kg. Samtidig hermed foreslaas, at den Arealforøgelse, som i Fjor blev gennemført, atter udgaar.

Forslaget er i alle Hovedbestemmelser tiltraadt af Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger og giver saaledes ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg vil dog gerne fremsætte et Par enkelte Bemærkninger, navnlig vedrørende den foreslaaede Arealbegrænsning.

Under de herskende Forhold, hvor Tanken om et økonomisk Beredskab med Oplagring af vigtige Varer ogsaa er i Færd med at finde Ørenlyd herhjemme, er det glædeligt, at vi selv behersker denne vigtige Produktionsgren og Fremstillingen af hele den Varegruppe, som fremgaar af Sukkerproduktionen.

Det forekommer mig dog at være noget betænkeligt, saa længe de urolige udenrigspolitiske Forhold vedvarer, at skride til en Formindskelse af den nuværende Produktion, saaledes at den lige akkurat dækker Hjemmeforbruget. Vel er det saaledes, at vi selv med den 5 pCt.s Reduktion af Arealerne, som Ministeren foreslaar, i normale Aar kan paaregne at avle Sukker nok til det hjemlige Forbrug, men vi har nu 3 Aar i Træk haft en særlig god Høst med et meget tilfredsstillende Udbytte, og vi har ingen Garanti for, at det vil vedvare. Tværtimod viser al Erfaring, at daarlige Aar med ringe Udbytte periodisk vender tilbage, da denne Produktion som al anden Planteproduktion er underkastet Vejrligets Luner.

Nu ved jeg meget vel, og det fremgaar ogsaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, at der i de sidste Par Aar er oparbejdet visse Reservebeholdninger, hvis Afsætning er forbundet med ikke ringe Vanskeligheder; men med Henblik paa, hvad jeg før nævnte om det økonomiske Beredskab og om Sikringen af Tilstedeværelsen af vigtige Varebeholdninger under en eventuel Handelsafspærring, forekommer det mig at være af Betydning for Staten, at den bliver i Stand til at disponere over Reservebeholdninger af en saa vigtig Vare som Sukker. Selv om Danmark er selvforsynende med Sukker, er Norden som Helhed ikke selvforsynende. Man kan gaa ud fra, at Sukker under saadanne Forhold vil blive en Vare, der vil faa Betydning i Vareombytningen, og som vil kunne betinge Fremskaffelsen af